

regelmæssigt, at hun havde det godt; men forresten viste hun sig sjælden i Familien uden netop ved Maaltiderne. Om sin Kæreste talte hun bestandig sjældnere; dog gjorde hun heller ingen Indsigelser, naar Forældrene talte til hende om det forestaaende Bryllup. Men samtidig snakkede hun rigtignok om, at hun tænkte paa igen at gøre sin Veninde i Breslau et Besøg, — der var Ingen, der kunde blive klog paa hende ellers paa hendes Planer.

Der var i hvert Fald kun een, der forstod en lille Smule; det var Søsteren Rosalie. Hun, som havde sit Værelse ved Siden af Jakobes, vaagnede en Nat og hørte Hulken derinde fra; og da hun mente, at Søsteren pludselig kunde være bleven syg, skyndte hun sig op. Men hun fandt Døren laaset, og Jakobe vilde ikke lukke hende ind; og den næste Morgen forklarede hun saa, at hun havde haft Tandpine. Men Rosalie var ikke længer noget Barn. Hun var selv begyndt at finde sig tilrette i Kærlighedens hemmelighedsfulde Vildskov, ledet paa Vej derind af Nannys Fodspor. Hun havde endog haft Held til allerede at nedlægge et Bytte. Kandidat Balling havde for noget siden erklæret hende sin Kærlighed i nogle bombastiske Romanvendinger; og det morede hende nu at lade uforstaaende og se det lange Literaturværk pines af Frygt og Uvished. —

Hvad der gjorde Jakobes Sind saa fortvivlet